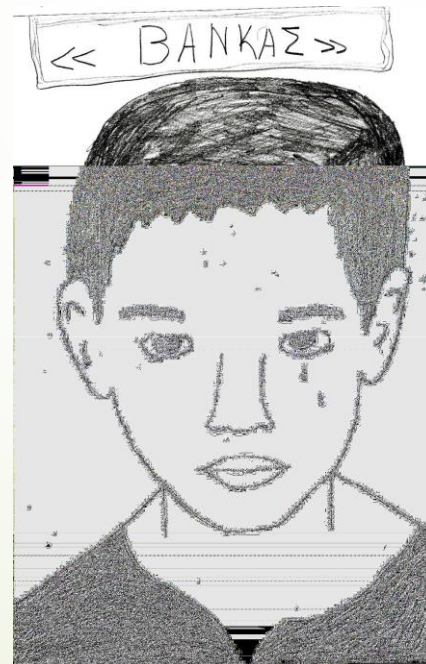

Λογοτεχνία

Ο Βάνκας Άντον Τσέχωφ

Νεφέλη Μπάρκα Α'2

Ένα διαφορετικό τέλος στην ιστορία του Βάνκα

- Αφού ο Βάνκας ολοκλήρωσε το γράμμα του, κόλλησε ένα γραμματόσημο και ζωγράφισε τη διεύθυνση του σπιτιού στο χωριό. Έριξε ένα παλτό πάνω του, το μοναδικό που είχε, και βγήκε από το κατώφλι του τσαγκαράδικου, προκειμένου να ρίξει το γράμμα στο γραμματοκιβώτιο.

Ένα διαφορετικό τέλος στην ιστορία του Βάνκα

- ▶ Ο Ιβάν γύρισε στο τσαγκαράδικο του Αλιάχιν με την ελπίδα ότι οι μέρες του στη Μόσχα ήταν λίγες. Αναστέναξε και ξάπλωσε κάτω, στο παγωμένο πάτωμα, δίπλα από την πόρτα. Έκείνο το βράδυ ονειρεύτηκε τον παππού του, τον Κωσταντή Μακάριτς, και τον ίδιο να περνούν μαζί αξέχαστες στιγμές μακριά από τη Μόσχα, στην ύπαιθρο, στο χωριό τους...
- ▶ «Οι αναμνήσεις είναι ο μόνος παράδεισος, από τον οποίο κανείς δεν μπορεί να μας διώξει...»

«Πρέπει να φωνάζεις το όνειρό σου δυνατά.»

Kelly Corrigan (Αμερικανίδα συγγραφέας)

Η φαντασία είναι πιο
σημαντική από τη γνώση.

Άλμπερτ Αϊνστάιν

blogs.sch.gr/isigliavas/

Ένα διαφορετικό τέλος στην ιστορία του Βάνκα

- Όσο ο Βάνκας κοιμόταν, το γράμμα του ταξίδευε...

Άλλαζε τόπους, χώρες αλλά και γλώσσες. Όταν ο ήλιος ξεπρόβαλλε στον ουρανό, το γράμμα είχε ήδη φτάσει στον προορισμό του. Ο παππούς του βγήκε έξω, για να παραλάβει το δέμα. Με δάκρυα στα μάτια διάβαζε το γράμμα... Όταν ο Βάνκας αντίκρισε τον παππού του στην είσοδο του τσαγκαράδικου, νόμιζε πως ονειρευόταν... Ήταν τόσο χαρούμενος που θα τελείωναν πια τα βάσανά του! Ο δρόμος της επιστροφής ήταν πολύ μακρύς, αλλά του Βάνκα του φάνηκε τόσο σύντομος!

Ένα διαφορετικό τέλος στην ιστορία του Βάνκα

- ▶ Η πρώτη γυναίκα που τους περίμενε στο κατώφλι της πόρτας ήταν η Όλγα Ιγνάτιεβνα. Η Όλγα αγαπούσε πολύ τον Βάνκα, τον είχε σαν γιο της από τότε που πέθανε η μητέρα του, η Πελαγία! Ο Βάνκας έτρεξε αμέσως στην αγκαλιά της... Δεν πέρασε πολύς καιρός, ώσπου η Όλγα αποφάσισε να υιοθετήσει τον Βάνκα. Επιτέλους, οι κακουχίες, ο εξευτελισμός και οι άσχημες συνθήκες διαβίωσης στη Μόσχα είχαν περάσει ανεπιστρεπτί! Ο Βάνκας ξανάνιωσε τη στοργή και την αγάπη, αφού περιτριγυριζόταν από ανθρώπους που τον λάτρευαν! Ιδιαίτερη αδυναμία, όμως, είχε στον παππού του, τον είχε πρότυπο! Ο Βάνκας πήγε στο σχολείο, μορφώθηκε και κατάφερε να γίνει αυτό που πάντα επιθυμούσε, ένας μεγάλος συγγραφέας! Μάλιστα, το πρώτο βιβλίο που έγραψε το αφιέρωσε στον πολυαγαπημένο του παππού!